

Приемете, г. Министре, увѣрение въ отличното ми къмъ Васъ почитание.

(Подп.) Ив. Ев. Гешовъ.

Лондонъ, 11/23 октомври 1885 г.

Господинъ Министре,

Въ послѣдното си отъ 9 того азъ Ви споменахъ, че свиджанието ми съ лордъ Рандолфъ Чжрчилъ, министъръ за Индия и началникъ на тѣй наречената тукъ четвърта партия, (торийско-демократическата), бѣше опрѣдѣлено да стане вчера. Вкратцъ азъ вчера подиръ пладне Ви телеграфирахъ частното мнѣние на лордъ Рандолфъ Чжрчилъ и сега ида да допълня телеграфическото ми съобщение.

Откакъ изложихъ аргументитѣ въ полза на съединението, индийскиятъ министъръ ми каза, че разбира и симпатизира на нашето дѣло, но работата е, че нашето нарушение на берлинския трактатъ е насърчило и Сърбия и Гърция да искатъ и тѣ да го нарушатъ. Азъ му забѣлѣжихъ, че, прѣди да го нарушимъ ние, Турция въ нѣколко отъ най-сжществениѣ му точки го е нарушавала безъ чрѣзъ това да сж се насърчавали и другитѣ държавици да го нарушатъ. Лордъ Рандолфъ ми отговори, че нарушението отъ страна на портата на берлинския трактатъ не можеше да оправдае и нашето нарушение. Затова и споредъ неговото частно мнѣние за насъ не оставало друго освѣнъ да поправимъ грѣшката си, да изпразимъ съвършено Източна Румелия и послѣ да чакаме рѣшението на силитѣ. Азъ му забѣлѣжихъ, че ние сме се подчинили вече на съвѣта на силитѣ, дърпаме войскитѣ си отъ Източна Румелия. „На думи, отговори той, но не и на дѣло, до колкото поне е на мене извѣстно. Вие трѣбва искрено да изпълните задължението си, да изтеглите всичкитѣ си войски отъ тамъ, за да могатъ да се успокоятъ по тоя начинъ Сърбия и Гърция, и тогава да искате съединението си, което силитѣ въ една форма или друга ще припознаятъ.“ Азъ два пжти го попитахъ, дали той е увѣренъ, че силитѣ ще припознаятъ съединението. „Трѣбва да го припознаятъ, ако държавниците сж хора умни, отговори лордъ Рандолфъ, тѣй като трѣбва да сж се убѣдили, че това неестествено раздѣление не може да трае.“ Лордъ Чжрчилъ